

4. Retten fastslog også fejlagtigt, at de omhandlede varemærker var fonetisk identiske, fordi appellanten ikke havde fremlagt dokumentation for, at lyden af de første stavelser »ti« og »TAI« ikke var identisk for den engelsktalende kundekreds, og at der ikke var noget, som kunne adskille udtalen af de omhandlede tegn fra hinanden. Det forholder sig tværtimod sådan, at Retten uden dokumentation og med urette antog, at bogstavrækken »ti« altid udtales »tai«. Der er intet bevis for denne bedømmelse. Ordet »ti« eksisterer ikke i det engelske sprog. Bogstavrækken udtales derfor altid alene i overensstemmelse med de sproglige regler, som gælder for det pågældende ord. Vi kan gå ud fra som givet, at der findes utallige ord, hvori bogstavrækken »ti« ikke udtales som »tai«, såsom »trick«, »ticket«, »till«, »timbal«, »timberland«, »tin«, »tincture«, »tinder«, »tip«, »trigger« og mange flere lige som også det omtvistede varemærke »tigha«. I den berømte engelske børnebog Peter Plys er en af hovedpersonerne et dyr, der [på engelsk] hedder »Tigger«, som udtales [tɪgə]. Alle steder, hvor vokalen efter »ti« udtales kort, forekommer udtalen »tai« således ikke. Dette anførte appellanten fra starten. Hverken EUIPO eller intervenienten førte bevis for det modsatte. Det påhvilede derfor ikke appellanten at bevise det åbenlyse.
5. Retten fastslog med urette, at appellanten ikke havde godtgjort, at TAIGA har en klar og specifik betydning for den relevante kundekreds (forbrugere i EU) som helhed. Dette er ikke korrekt. Appellanten anførte uimodsiget, at TAIGA er et leksikalt kendt ord i det franske sprog. Det må være uomtvistet og retterne bekendt, at Frankrig ligger i Sydeuropa. På grund af den uomtvistelige størrelse af TAIGA som landskab og dets betydning for verden som helhed indgår TAIGA (særligt sammen med udtrykket TUNDRA) i den almene uddannelse i og uden for Europa.
6. Foruden dette er det ifølge Rettens praksis tilstrækkeligt, at et udtryk forstås i en del af Den Europæiske Union, som for eksempel den italiensktalende kundekreds. Her anerkendte Retten, at der var begrebsmæssig ulighed mellem »Granini« og »Panini«, fordi »Granini« ikke har nogen betydning, hvorimod »Panini« betyder en italiensk sandwich.
7. I dom af 14. oktober 2003, T-292/01, præmis 54, BASS, som Retten henviste til, er der ikke en eneste angivelse af, at det pågældende ord skal forstås i hele Den Europæiske Union. Det skal derfor påpeges, at Rettens bedømmelse ikke har støtte i retspraksis vedrørende BASS-dommen. Det var korrekt, at retten fastslog, at en stor del af den relevante kundekreds i Europa kender og forstår udtrykket TAIGA.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. november 2018 — Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V. mod Finanzamt Cuxhaven

(Sag C-715/18)

(2019/C 82/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V.

Sagsøgt: Finanzamt Cuxhaven

Præjudicielt spørgsmål

Omfatter de nedsatte satser for udlejning af pladser på campingpladser og pladser til beboelsesvogne i henhold til artikel 98, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) sammenholdt med momsdirektivets bilag III, nr. 12), også udlejning af bådpladser?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 3. december 2018 — Totalmédia — Marketing Directo e Publicidade, S.A. mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-751/18)

(2019/C 82/09)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Totalmédia — Marketing Directo e Publicidade, S.A.

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 23, stk. 1, litra c), i lov om selskabsskat, i den affattelse, der var gældende i 2013, forenelig med EU-retten, hvis de fortolkes således, at renter og øvrige finansielle udgifter betalt i forbindelse med lån, som er optaget hos tredjemand eller forbundne selskaber (som det overtagne selskab kunne have fradraget, såfremt fusionen ikke havde fundet sted) for at erhverve det overtagende datterselskabs kapital, og som er blevet overført som følge af fusionen, ophører med at kunne fradrages i det overtagende selskabs indtægter efter en omvendt fusion? Kan det navnlig fastslås, at den manglende mulighed for at fradrage de finansielle udgifter udgør en hindring eller en begrænsning for de fusioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2009/133/EF⁽¹⁾, som både tilsidesætter direktivets principper og formål samt dets artikel 4?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares således, at udelukkelsen af muligheden for at fradrage de finansielle udgifter er forenelig med direktivet, berøres dette svar da af den omstændighed, at den skattemæssige korrektion ikke er sket i overensstemmelse med bestemmelsen om forebyggelse af misbrug, der er fastlagt i direktivet (artikel 15), eller den nationale lovgivning, der gennemfører denne bestemmelse (artikel 73, stk. 10, i lov om selskabsskat), men derimod i henhold til en anden bestemmelse i national ret (artikel 23 i lov om selskabsskat)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/133/EF af 19.10.2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310, s. 34).

Appel iværksat den 3. december 2018 af Päivi Leino-Sandberg til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 20. september 2018 i sag T-421/17, Leino-Sandberg mod Parlamentet

(Sag C-761/18 P)

(2019/C 82/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Päivi Leino-Sandberg (ved advocaat O.W. Brouwer og Rechtsanwalt S. Schubert)